

Jindřich Novotný ml. (1876 - 1905)

20. 10. 1876 - 15. 1. 1905

Jindřich Novotný ml.

Bratr kazatel Jindřich Novotný ml. se narodil na Žižkově u Prahy (jak je psáno v rodném listu) jako první dítě kazatele Jindřicha Novotného a jeho manželky Anny, rozené Kostomlatské. Měl osm sourozenců, tři z nich zemřeli v útlém dětství. Také on nepřežil své rodiče. Jeho sourozenci byli: Anna (1878), Marie (1880), Lýdie (1882), Petr (1884), Josef (1886), Julie (1888), Jan (1891), Timoteus (1893). Vyrůstal v rodině, která stála v misijní službě, a tak vedle bezprostředního vlivu Slova Božího na něj působil i životní příklad rodičů.

Uvěřil již jako chlapec a byl pokřtěn svým otcem ve 14 letech 17. července 1891. Byl velmi citlivý a cele oddaný svému Pánu. Po základním vzdělání absolvoval gymnázium, rok studoval filozofii na pražské Univerzitě Karlově a pak čtyři roky bohosloví na baptistickém semináři v Hamburku.

S velikým duchovním zápolením se probíjával k rozhodnutí stát se kazatelem:

„Byla to pro mne doba zkoušek. Hlas tichý a jemný zřetelně mi přimlouval, že mám svůj život věnovat práci na duších lidských, ale nechtěl jsem poslouchat. Myslel jsem si, že se ke všemu jinému spíše hodím než k úřadu kazatelskému. Scházelo mně tehdy vše: Výřečnost, odvaha, mužný, silný hlas s vystupování. Dlouho jsem s Panem zápasil, ale marně. Konečně jsem se podvolil a řekl jsem: Pane, zde jsem, upotřeb mne k dílu svému. Přistoupil jsem pak k rodičům a řekl jim, že jsem odhodlán stát se kazatelem.“

O Božím povolání byl bratr Jindřich Novotný ml. ujištěn biblickým citátem: *„Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova; já spomáhati budu tobě, praví Hospodin a Vykupitel tvůj, svatý Izraelský.“*

Po ročním studiu na Karlově Univerzitě v roce 1896 v následujícím roce odchází na teologické studium na baptistický seminář do Hamburku. I studium na hamburském semináři provázejí duchovní zápasy, zda stačí na kazatelské povolání, víra se střídá s pochybnostmi, zda má v sobě schopnost a sílu být kazatelem.

Jindřichův zápas víry téměř vždy provázely slzy a dlouhé setrvávání na kolenou:

„Ó, ty můj Bože, k tobě slzí oko mé. Ty víš, Ty víš, že Tě miluji, Ty víš, že bych rád byl statným Tvým sluhou, na kterého by ses mohl spolehnout. Ty to víš všechno, ó, můj. Pane, pomoz mi, buď při mně, osvětli můj rozum, mou mysl, moje city, mé celé nitro, mne celého, vždyť jsi mi dal na cestu takové zaslíbení, že mi pomůžeš. Ó, díky Tobě za to, pomoz mi věřit, pomoz mi zvedat k Tobě ruce, aby nezemdlely! Naplň mě Duchem svatým jako své apoštoly, v nichž lidé viděli zázrak, čirý zázrak. Lidé je znali jako prosté galilejské rybáře, kteří dovedli sotva svou řeč správně, a teď najednou znají tolik řečí, a ne polovičatě, nýbrž úplně, se všemi zvláštnostmi dialektickými! Ó, Pane, totéž můžeš učinit se mnou, totéž.“

Po čtyřech letech studia v Hamburku se Jindřich Novotný ml. v roce 1901 vrací domů. Po třech měsících pobytu v Praze odchází ještě na jeden rok na studia do Vídně. Po příchodu z Vídně 20. července 1902 je svým otcem Jindřichem Novotným ordinován v Praze na kazatele, a tak se stal druhým vinohradským kazatelem vedle svého otce.

JINDŘICH NOVOTNÝ ml..

kazatel církve Baptistů v Praze. Nar. 20. října 1876
zemřel 15. ledna 1905.

Kazatelskou službu vykonával svědomitě a nanejvýš zodpovědně. Jeho kázání, ač mladého kazatele, zněla jako zvony, po duchovní stránce byla vysoce hodnocena a pro ilustraci uvádíme hodnocení pozorovatele nejpovolanějšího, autora Broučků, kazatele Jana Karafiáta, který na jednom místě svých pamětí píše:

„O baptistech vím teď velmi málo (psáno roku 1927) a mívám ten dojem, že před třiceti roky jejich misijní práce byla mnohem duchovnějši. Byliť tu jmenovitě dva Jindřichové Novotní, otec a syn, které jsem pokládal za upřímné kazatele evangelia Knstova, zvláště pak toho mladšího, syna. Jednou jsem ho slyšel kázat z textu 1Tm 1:15, - Věrnáť jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem - a po kázání bych byl toho mladého kazatele celého zulíbal. Než bylo už tehdy patrnó, že jeho stav zdravotní dobrý není a zanedlouho jsem já byl i na jeho pohřbu.“

Již ze studií se Jindřich vrátil podlomeným zdravím.

K odchodu svého staršího bratra kazatel Józa Novotný napsal:

„Nechápali jsme, a proto se tisíckrát ptali – Proč? A ač jsme hledali různé odpovědi, žádná nebyla dost silná, aby se mohla nazvat vysvětlením. Zůstalo nám záhadou, proč musel tento mladý muž tak brzy být odvolán z práce.

Otec Jindřich novotný st. tento synův odchod oznámil slovy: *„Hospodin dal, Hospodin též odjal. Bud' požehnáno jméno Hospodinovo.“*,

Jindřich Novotný ml. zemřel v Praze ve věku 29 let. V tak mladém věku u nás zatím nezemřel žádný baptistický kazatel.

z knihy Kazatelé BJB, 2005

[Štěpán Křivánek](#)

Článek je součástí [Baptistické encyklopedie](#) a je průběžně doplňován a aktualizován.

Poslední aktualizace 9. 1. 2021